

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Acta Synodalia Osnaburgensis Ecclesiae, Ab Anno Christi
MDCXXVIII.**

Brogberen, Johannes

Coloniae Agrippinae, 1657

De constitutionibus ac consuetudinibus Ecclesiasticis. Cap. 1

urn:nbn:de:hbz:466:1-14298

fias Parochiales aut suis Ecclesiis vel Monasteriis unitas habent, aut regendas aliis committunt, aut presentando committi procurant; adeo interdum omnem proventum emungunt, ut residui reditus, qui Rectoribus Ecclesiarum permittuntur, nimis tenues sint & exiles. Quamobrem Nostræ curæ erit, ut tanta portio Rectoribus istis assignetur, unde jura Episcopalia solvere & congruam sustentationem habere possint.

CAP. V. *Vbi reditus non successerint, quid agendum.*

Ex Viennensi Concilio Clem. si una.

Vbi verò reditus Ecclesiarum non successerint, iuris consilium sequendum putamus; nempe ut duæ uniantur; aut, si id grave videbitur, saltem una aut plures etiam Vicariæ, quæ ad Altaria in ejusmodi Ecclesiis fundatæ sunt, ipsi Ecclesiæ Parochiali (ut vocant) incorporentur; sic tamen, ut, quoad fieri potest, per Parochum, Officium, ob quod Vicariæ illæ fundatæ sunt, minime negligatur. Porro, Decimas potissimum Parochis ac Ecclesiæ ministris deberi, non dubium est. Nunc, quum illæ passim à Laicis magna ex parte usurpentur, neque facile ex eorum manibus divelli possint; videndum, num diligenti cohortatione, aut alia via, Iuri consentanea, Parocho, cui Ecclesiæ reditus ad victum non sufficiunt, hinc aliquid emendicari possit.

CAP. VI. *Denarius consuetus, sed duplicatus, pendendus.*

Postremo loco, justum ac decens putamus, ut singuli Parochiani denarium illum con-

suetum, sed duplicatum, saltem in anno quater, videlicet in festis illis majoribus, veluti in Natali Dominico, Paschate, Pentecoste, Assumptioneque Virginis gloriosæ, id est, singulis festis duos denarios Parocho pendant. Neque enim, tantillum offerre, ulli onerosum esse aut videri potest. Quis enim tam fordidus est, qui non æquum putet, modicum quid caduci ac temporalis subministrare illi, à quo spiritualia ac æterna vicissim repetit? Certe omnes scire debent, eos, qui in sacrario operantur, quæ de sacrario sunt, edere; & qui Altario deseruiunt, cum Altario participare. Nam & Dominus ordinavit his, qui Evangelium annunciant, de Evangelio vivere. Qui se unica solutione (quæ uno Albo Rotato fiet) liberare volet, id ipsi liberum esto. Ne verò Parochus aut in contentionem aut suspicionem trahatur, potius hæc pecunia per Ecclesiæ œconomos, aut alios probatæ fidei viros, colligetur, ac ipsi Parocho numerabitur.

I Cor. 9.

CAP. VII. *Laudabilem consuetudinem Agrippinæ Colonie per hæc non abrogari.*

Laudabilem tamen consuetudinem in Civitate Nostra Colonienſi erga sanctam Ecclesiam, pia devotione fidelium introductam, per has Nostras Synodales Constitutiones nolumus immutare, donec ipsis Parochis intra eandem Civitatem de sufficientiori victu fuerit provisum.

P A R S N O N A.

CAP. I. *De constitutionibus ac consuetudinibus Ecclesiasticis.*

DE constitutionibus humanis, ac Ecclesiasticis consuetudinibus, magna in presentiarum in Ecclesia Dei concertatio est; quam Ecclesiæ turbatores, ut Ecclesiæ autoritatem everterent ad nihilumque redigerent, invexerunt. At populus hic docendus est, sanctorum Patrum regulam sequi; qui diligenter admonent, Traditiones Ecclesiasticas, præsertim quæ fidei non officiant, ita observandas, ut à majoribus traditæ sunt. Sunt autem illa, quæ, non scripta, sed tradita custodimus, non unius generis; quemadmodum divus Augustinus tradit. Alia enim toto terrarum orbe observantur à Patribus, nobis quasi per manus tradita. Quæ quidem putan-

Aug. ad Ianuarium. c. 12. dist.

da sunt vel ab ipsis Apostolis, vel ex plenariis conciliis (quorum est in Ecclesia saluberrima autoritas) commendata atque statuta retineri, veluti quod Passio, & Resurrectio, & Ascensio in cælum, adventus Spiritus sancti, & Quadragesima, annua solemnitate celebrantur, quod die Veneris à carnibus abstinetur; atque alia multa, quæ ab universis merito observantur. Alia verò, quæ per loca terrarum regionesque variantur; sicut est, quod alii jejunt diem Mercurii, alii non; alii quotidie communicant Corpori & Sanguini Domini, alii certis diebus accipiunt; & si quid aliud hujusmodi animadverti potest; totum hoc genus rerum liberas habet observationes. quod enim neque contra fidem Catholicam, neque contra bonos mores esse convincitur, indifferenter est habendum, & pro eorum, inter quos vivitur, societate servandum. Sic divus Ambro-

sius Augustinum docuit, de hoc altero genere interrogantem. Tu (inquit) ad quamecunque forte Ecclesiam (nimirum in unitate Catholicae Ecclesiae permanentem) veneris, ejus morem serva, si cuiquam non vis esse scandalum, nec quenquam tibi. Sed de his, ac quatenus Ecclesiasticae istae constitutiones obligent, alibi latius dicemus.

C A P. II. *Jejunia, ab Ecclesiâ indicta, reverenter observanda.*

Jejunia ergo, ab Ecclesiâ indicta, reverenter observari volumus; admonendusque populus, cur sint instituta; nempe ut corpus, per intemperantiam cibi aut potus luxurians, castigetur, in servitutemque redigatur, quo animus vegetior ac liberior laudibus divinis insistat, Divinaeque voluntati sese attemperet. Magnum certe & generale jejunium est, abstinere ab omnibus iniquitatibus, & ab illicitis voluptatibus seculi. Ad hoc perfectionis qui nondum pervenit, is Ecclesiae indictum, huc vocans, haud contemnat.

Aug. in Io. c. jejunium autem magnum, de cons. dist. 5.

C A P. III. *Irrisores Ecclesiasticorum jejuniorum reselluntur.*

Quae Ecclesiae ordinationem irrident, illique divum Paulum opponunt, quasi is jejunii Ecclesiasticis contradicat, gravissimam utrique contumeliam (Apostoli doctrinam dedita opera adulterantes) inferunt. Non enim Ecclesia aliquod cibi genus perpetuo interdixit, aut Iudaicum ciborum delectum contra Apostolicam doctrinam invexit: quinimo cum Paulo semper docuit, doctrinam esse demoniorum, cibum aliquem immundum judicare & prohibere, quem Deus creavit ad percipiendum cum gratiarum actione fidelibus, & his qui cognoverunt veritatem; quod scilicet omnis creatura Dei bona sit, & nihil rejiciendum, quod cum gratiarum actione percipitur. Sed potius Ecclesia, veteris legis ac Apostolicorum virorum exempla sequuta, jejunia quaedam publica certis diebus indixit, jubens tum à carnibus abstinere, & cibis aridioribus uti; non quod carnes immundae sint, sed ut luxui temperetur. Qua de re in Gangrensi Concilio, quod non multo post Apostolorum tempora observatum est, pari censura damnati sunt, tum hi qui nonnullos cibos carniū illicitos reputarint, tum illi qui, praeter necessitatem corporalem superbientes, jejunia communia totius Ecclesiae putaverint contemnenda, perfectam in sua scientia rationem vindicantes; quos anathema esse Concilium illud decrevit; atque alia multa, quae nunc in contentionem rursus vocantur, ut succincte admodum, ita Christianissime Apostolico spiritu definiit.

Ex Conc. Gangren.

C A P. IV. *Ecclesia constitutionem charitati cedere.*

Utrum verò crimentur hostes Ecclesiae ejus institutum, non videmus, quum ipsa nulli injiciat laqueum; quod hanc constitutionem adeo ligare non velit, ut vel charitati vel necessitati minime cedere debeat. Quinimo liberum facit, quolibet tempore quibuslibet vesci, modo id vel charitas vel necessitas suadeat, adhibito tamen utriusque Medici, si praesto sint, aut saltem alterius, nimirum animae, consilio.

c. consilium. de observ. jeju.

C A P. V. *Quid in jejunio potissimum spectandum.*

Am' quum in jejniis ratio potius indictionis, quam abstinentia ista à carnibus, spectetur; admonendus est populus, quum jejunandum erit, non minus sumptuosa & prolixa illa piscium fercula, quam carniū, vitanda; bellaria item illa, magis quam carnes inflammantia.

C A P. VI. *Redarguuntur, qui Quadragesimae observationem contemnunt.*

Quadragesimae institutio antiquissima est, à temporibus Apostolorum ad nos usque deducta; cujus violatores plerisque generalibus Conciliis, praesertim Toletano octavo, acerrime redarguuntur, religionique contraire monstrantur. Atque adeo omnes, quotquot sine inevitabili necessitate seu fragilitate aetatis, evidentique languore, seu etiam impossibilitate aetatis, diebus Quadragesimae esum carniū attentare praesumpserint, alienos à sancta communione decernit, quod sacris diebus abstinentiae oblati sint, disciplinam ac Quadragesimae dies (quae anni totius Decima putantur, quae & in oblatione jejunii Domino consecrantur) temerarie prophanaverint. Quos verò aut aetas incurvat; aut languor extenuat, aut necessitas arctat, non ante prohibita violare praesumant, quam, à Sacerdote permissum esse, percipiant.

Orig. super Levit. Hieron. adversus Montan. haeret. Ambros. in sermo. de Quadragesima 36. Ex Conc. Tolet. 8.

C A P. VII. *Litaniae & Rogationes cur institutae, & quomodo populus admonendus sit.*

Litaniae, id est, supplicationes seu Rogationes, indicto triduo jejunio ante Domini Ascensionem, Patribus placuit celebrari: quibus omnes interesse jubentur, ut, quemadmodum omnes peccaverunt, sic & omnes pro venia supplicent, omnesque ad Deum corda cum manibus elevent. Quanquam potissimum Litaniae istae principio institutae sunt, ut tum popu-

Ex Conc. Arcl. c. 23.